

microfoon

Eva, Joke en Fatima over hun job in De Wijkfabriek

Het is zomer. De Wijkfabriek draait op volle toeren. De opdrachten stromen binnen: een hek herstellen, een koer opfrissen, helpen bij een verhuis. Het project krijgt steeds meer bekendheid in de sociale woonwijk De Nieuwe Stad in Oostende. Joke, Eva en Fatima vormen de vaste equipe. Binnenkort krijgen ze versterking en dat is maar goed ook! SAAMO Magazine sprak met hen over de zoektocht naar werk, vooroordelen,

“De Wijkfabriek beantwoordt de vraag van bewoners naar betaalbare diensten en biedt werkzoekenden uit de wijk een instapjob als veilige aanloop naar de arbeidsmarkt. SAAMO onderzoekt de mogelijkheid om van deze wijkdienstverlening duurzame jobs te maken. Met onze aanpak willen we tonen dat er wél een alternatief is voor mensen die niet zomaar aan de slag kunnen op de reguliere arbeidsmarkt.”

Tineke Decroos
opbouwwerker

kansen krijgen, en energie putten uit het werk met collega's.

Een hobbelig parcours in de zoektocht naar werk

Joke: “Na het behalen van mijn diploma secundair onderwijs deed ik verschillende jobs. Bij de laatste job kreeg ik telkens tijdelijke contracten en plots werden die niet meer

Joke

Eva

Fatima

verlengd. Zogezegd omdat mijn erkenning als ‘arbeidshandicap’ verlopen was. Dat was enorm frustrerend en pijnlijk maar ik bleef niet bij de pakken zitten. Ik schreef mij in bij de VDAB en had verschillende gesprekken met werkgevers. Telkens kreeg ik de boodschap dat ze mij zouden contacteren, maar ik heb er nooit meer iets van gehoord. Uiteindelijk was ik meer dan tien jaar werkloos voor ik aan de slag ging bij de Wijkfabriek. Als je geen werk hebt dan loop je thuis de muren op. Om mijn gedachten te verzetten werd ik vrijwillig seingever tijdens wielervedstrijden en dit doe ik nog steeds.”

“In de Wijkfabriek krijg je tijd om te groeien in de job en hoef je jezelf niet meteen te bewijzen”

Eva

Eva: “Ik heb de middelbare school niet afgemaakt. De familiale omstandigheden waren erg moeilijk en ik had het gevoel dat niemand begreep wat er met mij aan de hand was. Ik combineerde deeltijds naar school gaan met werken, maar het was teveel en ik had het helemaal gehad thuis en op school. Ik kon als interim aan de slag in een pretpark. Daar geloofden ze in mijn kunnen en na een tijdje werd ik animator. Dat vond ik echt tof. Later werd ik ontslagen zogezegd door gebrek aan talenkennis. Doordat ik altijd

interimcontracten kreeg was het ook makkelijk om mij te ontslaan.

Ik schreef mij in bij de VDAB maar had het gevoel dat ik steeds weer gepusht werd om mijn school af te maken, om nog meer te werken. Het was precies nooit genoeg.

Toen ik zwanger werd, wou ik het beter doen dan mijn ouders en werd overtuigd huismama. Natuurlijk heb ik nu spijt dat ik geen diploma heb. Had ik toen geweten wat ik nu weet, dan had ik mijn school afgemaakt. Ik had totaal geen inkomsten en het was ook moeilijk om financieel afhankelijk te zijn van mijn man. Toch was het een bewuste keuze om voor mijn kinderen te zorgen en ben ik meer dan tien jaar werkloos geweest.”

Fatima: “Ik droomde ervan om verpleegster te worden maar kreeg nooit de kans om die opleiding te volgen. Mijn pleegmoeder was naaister en ik moest dezelfde weg gaan. Tijdens het laatste jaar secundair ben ik gestopt. De school interesseerde mij totaal niet. Op school wisten ze dat ik andere interesses had, maar daar werd niet over gesproken. Ik heb even gewerkt, maar toen mijn man ziek werd en een beenamputatie moest ondergaan had ik eigenlijk geen andere optie dan voor hem te zorgen. Zo kon ik mijn droom als verpleegster toch een beetje waarmaken.

Tien jaar later is mijn man overleden en ben ik op de dool geraakt. Ik raakte op het slechte pad en belandde op straat. Bij het OCMW zeiden ze dat ik werk moest zoeken. Het is natuurlijk wel

moelijk om werk te vinden als je geen woonst hebt en met je kinderen op straat leeft. Ook mijn zwakke gezondheid was een drempel in mijn zoektocht naar werk.”

Vooroordelen

Eva: “Mijn schoolloopbaan was geen succes. Toen ik mijn dochter ging inschrijven op dezelfde school kreeg ik meteen de reactie: ‘Ze is toch niet zoals jij!’ Je kan je al inbeelden wat ze van mij dachten. Ik was bang dat mijn kinderen niet alle kansen zouden krijgen omwille van mij. Daarom ben ik het gesprek aangegaan en heb mijn levensverhaal verteld. Dit had wel impact. Mijn dochter gaat graag naar school en de leerkrachten zeggen ook goediedag tegen mij.”

Joke: “Als je niet werkt dan krijg je al snel het verwijt dat je lui bent. Mijn pleegmoeder zei dat ik niet meer moest langskomen zolang ik niet werkte.”

Fatima: “Als mensen mij niet kennen, hoe kunnen ze dan oordelen? Als ze mijn verhaal zouden kennen, zouden ze misschien meer begrip hebben. Maar het is niet makkelijk om je trauma’s zomaar bloot te leggen, zeker niet tegenover mensen die je niet kent.”

Kansen krijgen

Eva: “Ik kende SAAMO al van vroeger in de wijk. Hier mag je zijn wie je bent. Op andere werkplekken krijg je vaak niet de tijd om te groeien in de job en moet je jezelf al meteen bewijzen.”

Fatima: “Hier zit er geen baas achter je aan en kan je het werk op jouw manier doen en op je eigen tempo leren.”

Joke: “Als je vast werk hebt dan moet je er elke dag staan. Ik kan dat fysiek niet aan. Hier ben ik op mijn gemak. Ik ken de mensen en kom met veel goesting werken.”

Wijkfabriek en duurzame jobcreatie

De Wijkfabriek werkt in een eerste fase samen met Perspectief voor dienstverlening via het systeem van wijk-werken. Zo kunnen we het werkvolume voor de medewerkers stap voor stap uitbouwen, van één uur in de maand tot 60 uur per maand. Deel van het project én uitdaging is om betere financiering voor werkplekken zoals de Wijkfabriek te bekomen.

Eva: “Je leert hier echt veel bij. Soms sta ik versteld van mezelf. Ik kan een haag scheren en schilderen maar ook in team werken. Iedereen hier heeft zijn eigen talent. Aan werkgevers zou ik willen zeggen: aanvaard ons zoals we zijn, geef ons kansen die we aankunnen, meer op maat.”

Werken in compagnie geeft energie

Eva: “Onze allereerste bijeenkomst was een kringgesprek. We leerden elkaar toen ook wat beter kennen. Elke vrijdag is er werkvergadering. Dan overlopen we de opdrachten en wordt de planning opgemaakt. Wij vertrouwen elkaar en kunnen rekenen op onze collega's. Als je eens een slechte dag hebt, trekken zij je erdoor. Werken geeft mij energie. Als ik zie dat mensen gelukkig zijn met het resultaat van mijn werk, dan ben ik trots dat ik iets kan betekenen voor hen. De opbouwwerkers zijn er voor mij, voor ons. Als ik mijn sweater van SAAMO aantrek voel ik mij deel van de organisatie en ben ik fier.”

Joke: “In het begin hadden we ook één op één gesprekken met de opbouwwerkers. We praatten over wat we vroeger deden, onze interesses, en onze zoektocht naar werk. Werken geeft mij een gevoel van eigenwaarde en ik ben minder afhankelijk. Ik kan nu zelf eens iets kopen als ik daar zin in heb. Soms sta ik hier in ‘schuim en in zweet’ en ik ben zelfs vermagerd door meer te bewegen!” Als mensen zeggen: ‘Da's toch een goed werkertje!’, dan ben ik trots.”

Fatima: “In het begin kende ik niemand en was ik heel verlegen en gesloten. De collega's zagen dat en brachten met hun vragen het gesprek op gang. Al snel was er een klik en werd ik losser. Voor mij is het sociale aspect heel belangrijk. Ik woon alleen op een studio en voel me vaak eenzaam. Ik heb geen vrienden en mijn dochter woont ver waardoor ik haar niet vaak zie. Op het werk is er altijd gezelschap en enkele collega's zijn ondertussen vriendinnen geworden.”

Meer info: www.saamo.be/west-vlaanderen/de-wijkfabriek

Steun De Wijkfabriek tijdens de Warmste Week!

De Wijkfabriek is één van de 270 projecten die de Warmste Week dit jaar steunt. Organiseer een actie of doe een gift en vlam mee tegen kansarmoede: dewarmsteweek.be